

Helluntaipäivän rippipuhe ja saarna Raamatunkäännös: KR 1933/38 **JÄSENNYS** 1.
JUUTALAISTEN KOLME VAELLUSJUHLAA

2. VILJANKORJUUN JUHLA

3. VIIKKOJUHLA ELI SEITSENJUHLA

4. PERKELE JÄLJITTELEE JUMALAA

5. PYHÄN HENGEN JA PAHAN HENGEN EROTTAMINEN

6. PYHÄ HENKI VAIKUTTAA JA TOIMII ARMONVÄLINEIDEN KAUTTA

7. HELATORSTAI JA HELLUNTAI KUULUVAT YHTEEN

RIPPIPUHE

Veljet ja sisaret Jeesuksessa Kristuksessa! Vietämme tänään kirkkovuoden suurta juhlaa, helluntaita, Jeesuksen Kirkon syntymäpäivää. Pyhän Hengen vuodatuksesta alkoi kristillisen seurakunnan elämä, sitä ennen oltiin vielä vanhan liiton armotalouden ajassa. Vasta Jumalan Hengen vuodatuksen jälkeen on voitu toimittaa Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen uudestisyntyyttäviä kristillisiä kasteita, joissa saadaan Pyhän Hengen lahja.

Helluntai eli Pyhän Hengen vuodattaminen ja saaminen on Kirkon syntymäpäivä. Vastaavasti kastepäivä on kristityn syntymäpäivä, Pyhän Hengen saamisen hetki.

Ikävä kyllä me jäämme hengellisen uudestisyntymisemme jälkeenkin vielä lihamme puolesta tähän syntiseen maailmaan, joka pyrkii kukistamaan ja hävittämään Jeesuksen uskon. Siksi me tarvitsemme jatkuvaa vahvistusta ja hoitoa uudelle hengelliselle ihmiselle, muuten vanha ihminen ja liha alkavat meitä hallita ja johtaa. Sota ja riita vanhan ja uuden ihmisen välillä säilyy hamaan ruumiin kuolemaan asti - sikäli, kuin ihminen uskossa säilyy.

Jos hengellinen sisällissota ihmisestä tässä ajassa lakkaa, on se osoitus siitä, että uusi ihminen on kuihtunut ja kuollut. Jäljelle on jäänyt vain vanha lihallinen langennut synti-ihminen, jonka omaatuntoa Jumalan sanan vastaiset ajatukset, sanat ja teot sekä hyvän tekemättä jättämiset eivät enää kolkuta. Paatunut ihminen ei enää koe olevansa syyllinen ja tuomion ansaitseva Jumalan ja Hänen sanansa edessä.

Luonnostamme olemme jokainen oman turmeltuneen lihamme eli jumalattomuutemme tähden hylättäviä ja synnin vankeja. Mutta juuri tällaisen, itsessään ei mitään olevan, Herra valitsee. Juuri kurjille ja kuolleille Hän antaa sanansa. Tyhjiin astioihin Hän vuodattaa Pyhän Henkensä. Kurjat Hän ottaa armoon ja elämään. Ystäväni, vaivaako sinua tuska tai ahdistus, tyhjiys tai tarkoituksettomuus, lihan himot tai mikä muu tahansa synti? Juuri sinut Herra haluaa tänään kohdata elämää antavalla sateella, virvoittaa sanallaan ja Hengellään.

Sinä, jota omatuntosi soimaa ja syyttää, kun ajattelet Jumalan täydellisyyttä ja pyhyyttä vaativaa lakia, olet nyt oikeassa paikassa. Tämä jumalanpalvelus on järjestetty juuri syntisiä, langenneita, heikkoja ja raskautettuja ihmisiä varten. Herra on tullut etsimään langenneita, jotta voisi lahjoittaa heille armosta uuden elämän ja oman pyhyytensä. Jeesus on tullut parantamaan sairaita, pelastamaan kuoleman kitaan kulkevia. Jumala on lähettänyt ja vuodattanut Henkensä, jotta syntiset kuulisivat ja uskoisivat Golgatan ristillä tapahtuneen täydellisen sovitustyön: Jeesuksen pyhän veren kautta saamme uskoa kaiken syntiturmeluksemme anteeksi.

Käymme nyt aroin mutta samalla turvallisin mielin tunnustamaan syntimme ja syyllisyytemme salatuimmatkin näkevän Herran edessä. Teemme sen sanoin, jotka alkavat 'Laupias Jumala, rakas taivaallinen Isä'.

SAARNA

1. JUUTALAISTEN KOLME VAELLUSJUHLAA

Apostolien tekojen toisessa (Ap. t. 2:1-13) luvussa kerrottu Pyhän Hengen vuodattaminen tapahtui juutalaisen helluntai-juhlan aikana. Juutalaisessa juhlakalenterissa oli (ja on yhä edelleen) kolme suurta juhlaa, jolloin hurskaat juutalaiset vaelsivat suurin joukoin aina ulkomaita

myöten Jerusalemiin.

"Kolme kertaa vuodessa tulkoon kaikki sinun miesväkesi Herran, sinun Jumalasi, kasvojen eteen siihen paikkaan, jonka Hän valitsee: happamattoman leivän juhlanan, viikkojuhlanan ja lehtimajanjuhlanan." (5. Moos. 16:16)

Ensimmäinen ja suurin näistä kolmesta juhlasta oli keväällä maaliskuussa vietettävä happamattoman leivän juhla [hepr. חַג הַמַּצּוֹת hāg hammaṣṣōt (chag hamatsot)]. Happamattoman leivän eli matsa-leivän juhla kesti seitsemän päivää. Sananmukaisesti on kysymyksessä 'paetessa' eli 'kiireessä' tehdystä leivästä. Tätä juhlaa vietettiin välittömästi pääsiäisen jälkeen, 15.- 21. päivä aabib- eli niisan-kuuta.

Pääsiäisjuhlaa [hepr. פֶּסַח pēsah (pesach)] vietettiin tuon saman kuun 14. päivä. Pesach-juhla tarkoittaa sananmukaisesti 'ohi kulkemista'; Herra surmasi egyptiläisten esikoiset, mutta kulki niiden perheiden ohi, joiden ovenpielet oli sivelty karitsan verellä. Nämä kaksi juhlaa, pääsiäinen ja happamattoman leivän juhla, muodostivat täten kaksoisjuhlan. Uudessa testamentissa tätä kaksoisjuhlaa kutsutaan sekä pääsiäiseksi että happamattoman leivän juhlaaksi. Käytännössä kyseessä oli siis toista viikkoa kestävä yhtenäinen juhla-aika.

Toinen näistä Mooseksen lain määrittämistä juhlista oli 50 päivää pääsiäisen jälkeen vietettävä viikkojuhla [hepr. חַג הַשָּׂבּוּעוֹת hāg haššāvu'ōt (chag hashavu'ot)] eli toiselta nimeltään helluntai. Kolmas suurista vaellusjuhlista oli lähes pääsiäisen veroinen lehtimajanjuhla [hepr. חַג הַסֻּכּוֹת hāg hassukkōt (chag hasukot)] eli sukkot-juhla, jota vietetään syksyllä puoli vuotta pääsiäisen jälkeen, tisri-kuun 15. päivästä alkaen. Lehtimajanjuhlan aikana muisteltiin Israelin kansan 40-vuotista autiomaan- el-lusta, jonka aikana kansa asui talojen sijasta majoissa.

2. VILJANKORJUUN JUHLA

Juutalaisuudessa helluntaita on vietetty vuonna 70 jKr. tapahtuneen Jerusalemin hävityksen

jälkeen erityisesti Moo-sekselle Siinail-la annetun lain saamisen muistojuhla-na. Tämä on nykyisen juutalaisen helluntaijuhlan keskeisin sisältö.

Aiemmin helluntai liittyi kuitenkin vahvasti maanviljelyksen vuosirytmiiin, se oli elonkorjuun juhla (3. Moos. 23:15-22). Vanhan testamentin viikkojuhla eli helluntai oli viljankorjuujuhla, jota vietettiin viljasadon, erityisesti ohran, korjaamisen päätösjuhlana. Vuoriseuduilla vehnän korjaaminen jatkui usein toki vielä helluntain jälkeenkin.

Israelin maantieteelliset sääolosuhteet ovat sellaiset, että keskikesällä, jolloin meillä Suomessa on viljankasvun aika, on Israelissa kuivaa ja kuumaa. Kesä-heinäkuussa lähteet alkavat ehtyä ja ruoho kuivettua. Pellot kynnetään syys-lokakuussa ja kylvetään loka-marraskuussa. Viljankorjuu tapahtui siis keväällä: Jordanin laaksossa ohra kypsyy ja leikattiin jo maaliskuussa, muualla maassa huhti-toukokuussa. Vanhan helluntain keskeisiä asioita oli kiitollisuuden osoituksena tuodut ja maan sadosta annettavat vapaaehtoiset lahjat Herran temppeleihin.

3. VIIKKOJUHLA ELI SEITSENJUHLA

Mooseksen laissa helluntaijuhlaa kutsuttiin viikkojuh-laksi (2. Moos. 34:22), sananmukaisesti 'viikkojen juhla'. Viikko-sana [hepr. שַׁבּוּעַ šāvū^a (shavua^a)] johtuu sanasta seitse-män [hepr. שֶׁבַע 'váššā, 'sheva], myöskin valaa - valan vannomisen yhteydessä on tehty jokin rituaali seitsemän kertaa. Samalla seitsemän on Raamatussa täydellisyyden luku, jonka taustalla on erityisesti seitsemänpäiväinen luomisviikko.

Erityisesti Rooman piispan kirkossa, on puhuttu myös Pyhän Hengen seitsemästä lahjasta Jesajan kirjan luvun 11 jakeiden 2-3 mukaan: Nuo seitsemän Pyhän Hengen lahjaa ovat: 1) viisaus, 2) ymmärrys, 3) neuvo eli taito, 4) voima 5) tieto ja 7) Herran pelko. Lisäksi mukaan luetaan myös 6) hurskaus (kreik. eusébeia, lat. pietās) kreikankielisen VT:n (LXX) ja sitä seuraavan latinalaisen Vulgatan mukaan.

Tästä seitsemän- eli vala-sanasta (šáva^a) johtuvat myös esimerkiksi seuraavat tutut nimet: - Beerseba, joka on joko 'seitsemänkaivo' tai 'valankaivo'

- Bateba, joka on joko 'valan tytär' tai 'seitsemäs tytär' tai 'täydellisyyden tytär'

- Elisabet [hepr. *עֲלִישֶׁבֶת* 'ä

lišäva' (Elisheva')], joka on 'minun Jumalani on vala' tai 'minun Jumalani on seitsemän' eli 'täydellinen'.

Samasta juuresta tulevat myös indoeurooppalaisten kielten seitsemää tarkoittavat sanat seven (eng.), sieben (saks.), sju (ruots.) jne.

Viikko-sana (šävu'ōt) tarkoittaa heprean kielessä seitsemän jaksoa, joko seitsemää päivää tai seitsemää viikkoa - jopa seitsemää vuotta eli vuosi-viik-koa. Helluntaihin nimitys liittyy siksi, että tätä juhlaa vietettiin seitsemän viikkoa pääsiäisen jälkeen (3. Moos. 23:15). Erityisesti Jumalan täydellinen seitsenpäiväinen luomisviikko lepopäivi-neen tekee luvusta seitsemän siis täydellisyyden luvun. Mahdollisesti myös tämä täydelli-syyden luvun seitsemän esiinty-minen juhlan nimessä on saanut juutalaiset liittämään sen lain antami-seen. ' *Herran laki on täydellin*

', kirjoitetaan Psalmissa 19, jae 8. Luku seitse-män täydellisyyden symbolina tulee esiin läpi Raama-tun, sekä VT:ssa että UT:ssa.

Tällaisia kohtia ovat esim. Jumalan ilmoitus masentuneelle ja lisebe-lin vainojen alla rohkeutensa menettäneelle profeetta Elialle: *"Mutta minä jätän jäljelle Israeliin seitsemän-tuhatta: kaikki polvet, jotka eivät ole notkis-tuneet Baalille, ja kaikki suut, jotka eivät ole hänelle suuta antaneet."* (1. Kun. 19:18)

Seitsemäntuhatta tarkoittaa täydellistä valittujen joukkoa, joka pelastuu.

Herran sanoista sanotaan, että ne *'ovat selkeitä sanoja, hopeata, joka kirkkaana valuu sulattimesta maahan, seitsenkertaisesti puh-distettua'* (Ps. 12:7). Seitsenkertaisuus tarkoittaa täydellisesti puhdistettua. Pyhään Raamattuun kirjoitetut Jumalan sanat ovat puhdistetut virheistä, jotka voisivat johtaa ihmisen pois totuudesta ja taivaan tieltä. Siksi Jumalan sanaan luottaessamme ja Herran käskyn varaan koko elämämme jättäessämme emme ole viimeisellä tuomiolla häpeään joutuva.

4. PERKELE JÄLJITTELEE JUMALAA

Yksi lukuun seitsemän liittyvä kohta on myös Ilmes-tyskirjan maininta pedon ja myös ihmisen luvusta, joka on 666 (Ilm. 13:18). Kirjainten lukuarvojen lisäksi tuossa on nähtävissä myös Saatanan halu jäljitellä täydellistä Jumalaa. Kol-miyhteistä täydellistä Jumalaa voidaan kuvata luvulla 777. Ensimmäinen seitsemän tarkoittaa täydellistä Isä Herraa, toinen täydellistä Poika Herraa ja kolmas täydellistä Henki Herraa.

Anti- eli Vastakristus yrittää matkia kaikessa mahdollisessa itseään Jumalaa, kuiten-kaan siinä loppuun saakka tietenkään onnistumat-ta. Eihän luotu voi saavuttaa sitä olemusta ja kunniaa, mikä Luojalla on. Luku 666 on niin lähellä lukua 777, mutta kuitenkin kyseessä on Perkeleen ja Jumalan välisestä erosta.

Joskus kristillisen uskon nimissä esitetystä opetuksesta tai karismaat-tisista ilmiöistä ei ole heti ensisilmäyk-sellä mahdollista sanoa, ovatko ne peräisin Juma-lastasta vai langen-neesta ihmisestä, joka on liittoutunut synti-sen luontonsa kautta pedon kanssa. Perkele joukkoineen osaa kyllä jäljitellä kristillistä julistusta, käyttää Jeesuksen nimeä sekä jäljitellä oikeita Pyhän Hengen vaikuttamia armo-lahjoja niin taitavasti, että Raamatun sanaan juurtuma-ton ja kokematon 'vauvakris-titty' ei välttämättä ainakaan heti osaa erottaa Jumalan työtä eksytyksestä.

"Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin." Matt. 24:24. Samoin Jeesus vuorisaarnassaan: *"Moni sanoo minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö me sinun nimesi kautta ennustaneet ja sinun nimesi kautta ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimesi kautta tehneet monta voimallista tekoa?' Ja silloin minä lausun heille julki: 'Minä en ole koskaan teitä tuntenut; menkää pois minun tyköäni, te laittomuuden tekijät'."*

(Matt. 7:22-23)

Tunnusteet ja ihmeet, edes Jeesuksen nimeen vetoaminen ja sen käyttäminen, eivät takaa sitä, että niiden käyttäjä olisi itse pelastuvien joukossa. Jos joku kieltää Jumalan lain ja Herran käskyn, ei tee itse parannusta omista synneistään, niin hän jää viimeisellä tuomiolla kadotettujen joukkoon. Ei se yhtään auta, vaikka olisi jopa saarnatyöllä ja karismaattisten lahjojen kautta joitakin johtanut Jeesuksen nimen tuntemiseen. Jumalan lain kieltäminen (antinomismi) johtaa kadotukseen yhtä lailla niin kuin evankeliumin kieltäminen eli syntien anteeksisaamisen torjuminen Jeesuksen ristin tähden.

5. PYHÄN HENGEN JA PAHAN HENGEN EROTTAMINEN

Lopulta ainoa ja varma mittari melkein täyden eli kuutosen ja täydellisen eli seitsemän erottami-seksi toisis-taan on puhdas evankeliumi. Puhdas evankeliumi tarkoittaa ensinnäkin sitä, että ihminen itse tunnustaa ja toisillekin opettaa Jeesuksen pelastus-työn täydellisyyttä. Tuon täydellisyyden toisessa vaakaku-pissa ja vastapainona on puolestaan ihmisen oman lihan täydellinen ja loppuun asti säilyvä jumalatto-muus ja syntisyys. Joka tunnustaa yksin Jeesuksen uskon kautta tulevan lahjavanhurskauden ja samalla ihmisen oman lihan kuolemaan asti kestävän saastaisuuden, ei joudu eksytetyksi.

Mutta se, jonka usko perustuu silmiin näkyviin ihmetekoihin ja oman elämän pyhitykseen ihmisen järkeen, kykyyn ja hyvyyteen - tai Jumalan sanan hylänneiden kirkolliskokousten ja piispojen päätöksiin, joutuu kerran raskaasti pettymään. Samalla on tietenkin todettava, että ihmisen oman elämän pyhitys, se on jokapäiväinen syntien perkaaminen ja hyvät teot Hengessä, uskossa ja rakkaudessa, kuuluu uskovan elämään. Mutta se on seuraus syntien anteeksisaamisesta ja uskosta, jonka sisältönä on jumalattoman kelpaaminen Jumalalle yksin Kristuksen tähden.

Vaikka et näkisi itsessäsi yhtään hyvää tekoa tai rakkautta, mutta uskot Jeesuksen sinut pelastavan ja olet kasteen kautta Vapahtajaan liitetty, niin olet Pyhän Hengen vaikuttamassa autuaassa uskossa. Ja vaikka näkisit itsessäsi suuren korillisen Hengen hedelmiä, mutta et tunnusta syntejäsi ja turvaa pelastuksen asiassa yksin Jeesuksen täydellisyyteen, niin olet lihan vallassa, et Pyhän Hengen vaikuttamassa Raamatun sanan mukaisessa apostolisessa uskossa. Vaikka joku olisi kuinka hurskaan kuuloinen ja näköinen, mutta ei tunnusta Jumalan kymmenen käskysanan lain velvoittavuutta ja Herran käskyn sitovuutta omassa elämässään, niin tällainen on synneissään ja tuomion alla.

Jos joku rakentaa uskonsa, autuutensa ja iankaikkisen pelastuksen sen varaan, että kokee

aisteillaan ja tunteillaan Pyhän Hengen täyteyttä ja näkee itsessään uskon hedelmiä, niin hän on suuressa vaarassa joutua pois totuudesta. Pelastava usko on sen tunnustamista, että Jeesus, maan päälle ihmiseksi astunut Jumalan Poika, on minun syntieni tähden kuollut. Ja Herra on noussut kuolleista, jotta minutkin Häneen kastettuna kerran iankaikkiseen elämään herätettäisiin.

Jos sinä pyhän kasteesi mukaisesti tämän evankeliumin uskot ja tunnustat, niin Pyhä Henki on sinussa ja kuljet Jeesuksen opetuslapsena kohti taivasta. Vaikka et näkisi itsessäsi yhtään ns. ihmelahjaa: kielillä puhumista, profetoimista, voimallisia tekoja jne., niin Jumalan sanan opettaman pyhän kasteesi mukainen apostolinen usko ja tunnustus vahvistavat sen, että olet Pyhästä Hengestä uudestisyntynyt Jumalan lapsi.

Jumala haluaa jakaa seurakunnalleen runsaasti myös armolahjoja. Mutta ne ovat työkaluja seurakunnan rakentamiseksi, eivät suinkaan takeita tai osoitusta siitä, että niiden käyttäjät olisivat oikeassa pelastavassa Jeesuksen uskossa. Moni lopulta itsensä kadotuksesta löytävä on opettanut seurakunnan keskellä ja käyttänyt tässä ajassa näkyviä ihmelahjoja Jeesuksen nimessä.

Ja kukaties, heidän toimintansa kautta jotkut ovat voineet tulla herätykseen, onhan Jeesuksen nimessä voima silloinkin, kun sitä vääristä motiiveista käsin julistetaan tai Hänen nimessään ihmeitä tehdään. Mutta itse nämä supersaarnaajat ja Jumalan sanan vääristelijät ovat joutuneet pois Herrasta, koska heidän sydämensä on täyttänyt heidän oma viisautensa, hurskautensa, ylpeytensä ja pyhyytensä. Jumalan ristintietä he eivät tunne. Jos hylätään Jumalan täydellisyyttä vaativa laki, joka ajaa jokaisen ihmisen - myös uskovan - joka päivä parannuksen tekijän paikalle, seurauksena on laittomuus, joka kadottaa.

6. PYHÄ HENKI VAIKUTTAA JA TOIMII ARMONVÄLINEIDEN KAUTTA

Herran täydellisyys on siellä, missä julistetaan ja Pyhän Hengen vaikutuksesta Jumalan antamien armonvälineiden kautta uskotaan evankeliumi. Tärkein ja perustavin armonväline on Jumalan sana, Pyhä Raamattu. Jumalan sana vaikuttaa erityisesti ripissä eli synnintunnustuksessa ja -päästössä sekä materiaan sitoutuneena kasteessa ja ehtoollisessa.

Hyvä uutinen (kreik. euangéli-on) on se, että Jumala on Jeesuksen ristin ja ylösnousemuksen kautta lop-puun saakka ja täydellisesti valmistanut ihmiselle pelastuksen. Mitään ihmiste-koista - omaa kääntymystä tai ratkaisua, käytössä olevia armolahjoja, omia hyviä tekoja, kilvoittelua tai pyhyyttä - ei voi eikä saakaan tuoda perusteeksi ihmisen pääsemiseksi Jumalan suosioon ja taivaaseen.

Ainoa hyvä asia, minkä voi ja saa tuoda Jumalan eteen, on Jeesuksen täydellinen elämä ja täydellinen kärsimys ristillä. Kaikkein kurjin ja syntisin sekä toisaalta elämäsään ja opetus- sessaan kaikkein hurskain ovat täsmälleen samalla viivalla pelastuksen suhteen: kumpikin pääsee taivaaseen vain ja ainoastaan Jeesuksen veren tähden. Pelastuksen perusteena on yksin Jumalan armo, yksin Herran lahjaksi antama usko ja yksin Kristuksen täydellisyys.

7. HELATORSTAI JA HELLUNTAI KUULUVAT YHTEEN

Kristillisen helluntaijuhlan taustalla on juutalainen helluntai. Juutalaiset viettivät helluntai-juhlaa seitsemän viikkoa pääsiäisen jälkeen, tarkkaan ottaen viiden-tenäkymmenenä päivänä (juutalaisen kalenterin siivan-kuun 6. päivänä). Kreikkaksi viideskymmenes on 'pentē-kostē', josta tulee esim. helluntaiherätyksen englannin-kielinen nimi, pentecostal.

Nuo 50 päivää laskettiin alka-vaksi pääsiäisen viettoon kuuluvan happamat-to-man leivän juhlan ruokauhris-ta, joka uhrattiin kaksi päivää pääsiäislampaan teurastamisen jälkeen, niisan-kuun 16. päivänä. Aiemmin niisan-kuusta on käytetty myös nimitystä aabib (2. Moos. 13:4). Niisan-kuun 16. päivä oli nimenomaan myös Jeesuksen ylösnousemuksen päivä. Pääsiäislampaan teurastaminen tapahtui niisan-kuun 14. päivänä (2. Moos. 12:6) - silloin Jeesus ristiin-naulittiin. Niisankuu sijoittuu meidän kalenterissamme maaliskuuhun.

Miksi Pyhä Henki vuodatettiin opetuslasten päälle vasta seitsemän viikkoa ylösnousemuksen jälkeen? Ja vielä kymmenen päivää Herran taivaaseen astumisen eli helatorstain jälkeen?

Eikö Jeesuksen ristinkuolema ja ylös-nousemus jo ollut riittävä peruste sille, että ihmiskunnan synty olisi voitua lukea sovitetuksi ja Pyhä Henki vuodattaa maan päälle profeettojen ennustusten mukaan?

Tästä Pyhän Hen-gen vuodattamisesta ovat ennustaneet esimerkiksi seuraavat profeettojen kirjoitukset: Jer. 31:31-34: *"Minä kirjoitan lakini heidän sydämiinsä."* Hes. 36:24-28: *"Minä vihmon teidän päällenne puhdasta vettä [...] Ja minä annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen minä annan teidän sisimpäanne."*

Jooel 3:1-5:

"Minä olen vuodattava Henkeni kaiken lihan pääl-le."

Vastaus kysymykseen, miksi Pyhä Henki vuoda-tettiin vasta helatorstain jälkeen, löytyy Hebrealaiskirjeestä, jossa selitetään syntien sovitus VT:n temppe-liuhrien esiku-vallisuuden kautta. Aaronilainen ylipappi meni kerran vuo-nessa suurena sovintopäi-vänä temp-pelissä kaikkein pyhim-pään. Siellä hän uhrasi uhrieläimen veren pirs-kottamalla sitä liitoar-kun kannen päälle.

Liitonarkun kansi oli syntien sovituspai-ikka. Samalla se oli Jumalan maanpäällinen valtaistu- in, jolta Herra myös puhui Moosekselle. Luther antoi Hebrealaiskirjeen mukaan (*'...käykäämme sen tähden uskalluksella armon istuimen eteen* ', Hebr. 4:16) nimen armoistu- in (saks. Gnadenstuhl). Roomalaiskirje kertoo meille, että Jumala on asettanut Jeesuksen Kristuksen armoistuimeksi eli liitonarkun kansilevyksi (Room. 3:25). Se tarkoittaa, että Jeesuksen ristille lyöty liha on nyt meille syntiemme sovituspai-ikka. Jeesus on myös istunut Jumalan valtaistuimelle taivaissa ja Hänessä, Vapahtajassamme, Jumalan puhuu koko ihmiskunnalle.

Joka vuosi suurena sovituspäivänä (hepr. jom kippur) ylipappi pirs-kotti uhrieläimen verta armoistuimelle, ja silloin tapah-tui sekä kansan että papin omien syntien sovitus Jumalan edessä. Messiaan uhri oli sen sijaan kertakaik-kinen. Ja vain kansan puolesta uhrat-tava, sillä Jeesus itse ei tar-vinnut uhria omasta puoles-taan. Hän oli viaton. Jeesus sen sijaan sovit- ti kerta-kaikkisesti ja täydellises-ti kansan synnit tuomalla taivaan temppe- lin valtaistu- imelle oman viattoman verensä.

Milloin tuo Jumalan ja ihmisen välinen so- vitus siis tapahtui? Sil-loinko, kun pääsi-äis-lammas teuras-tet-tiin, pit-käper-jantai-na? Itse asiassa ja tarkkaan ot-taen meidän syntiemme sovitus taivaan temppe- lissä vietiin loppuun asti ja sai viimeiseen sinettinsä Jeesuksen as- tuessa

taivaa-seen mu-kanaan oma uh-riveren-sä - sil-loin, kun Hän, Uhrikaritsa, pirs-kotti oman verensä taivaan temppelissä Kaikkivalti-aan valtaistuimen edes-sä.

Meidän maan päällä elävien ihmisten näkökulmasta on toki aivan oikein puhua pitkäperjantaista syntien sovituspäivänä - eihän verta olisi voitu sovituksesi pirs-kottaa, jos ei olisi ensin tapahtunut teurastamista. Mutta Vanhan liiton temppelipalveluksen esikuvallisuuden kautta opimme tuosta sovituksesi syvemmän ja taivaallisen näkökulman.

Helatorstai, Jeesuk-sen taivaaseen astumi-sen päivä, on se päivä, jol-loin meidän perisyntisyytemme ja siitä seuraavien pahojen tekojem-me täh-den syn-tynyt syntivelkamme lopullisesti kuitataan Ju-ma-lan edessä maksetuksi. Py-hän Hengen vuodatuskaan ei voinut tapahtua en-nen helatorstaita; ei ennen kuin tai-vaallinen sovitus oli tapahtunut. Tuon sekä maan päällä että taivaassa tapahtuneen synnin täydellisen sovituksen tähden saat sinäkin, hyvä kuulijani, uskoa kaikki syntisi anteeksi täyteen iloon, rauhaan ja vapauteen asti. Amen.